

Đừng quan trọng hoá khi đang cài trên áo màu hoa hồng đỏ hay trắng, đừng đánh mất mình cho những kỷ niệm của một ngày, một giờ; trong khi Vu Lan là ngày tưởng niệm, gọi nhớ, báo đáp thâm ân, nhưng không chỉ là dành cho một ngày, một giờ, một phút hay một nơi chốn nào đó v.v..mà là miên viễn khi chúng ta còn mang thân phận hữu tình.

Hãy sống thật với giây phút hiện tại, để mở tung và nối tiếp cho tương lai, trong tình yêu bao la của Mẹ và để thực hiện hạnh phúc. Đó là gia tài vô giá mà Cha Mẹ lưu truyền và là tinh thần cao đẹp của Ý nghĩa Vu Lan qua “*phương tiện thiên xảo*” thể hiện bởi Ngài Đại Hiếu Mục Kiền Liên.

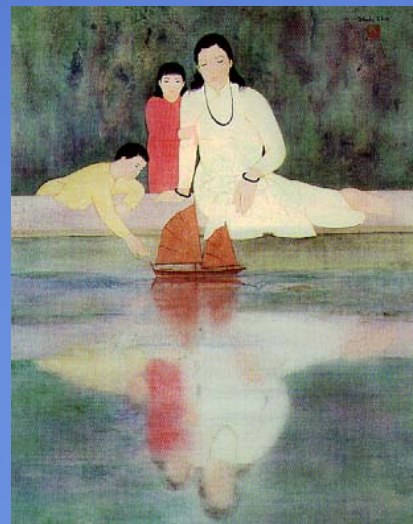
HỒN THƠ CHUYÊN CHỜ HÌNH BÓNG MẸ

Cư sĩ Liên Hoa

*Có một hôm, ngắt vài cọng cỏ,
ta hỏi thăm rằng,
khi lia thân mình, cỏ có đau không?
Có một hôm, cầm vài chiếc lá,
đang phơi mình, cười héo trên sân,
ta hỏi lá rằng,
khi lia xa cành, lá có xót xa không?*

*Loài vô tình, còn có xót xa,
còn có niềm đau, khi lia xa, vòng ấm ngọt ngào
Còn loài hữu tình,
khi hững hờ,
bỏ quên mẹ cha
trong những ngày tháng dài,
trong góc tối cô đơn,
trong nỗi nhớ mong chờ
có thăm hỏi rằng
nổi đốn đau này, có dầy hay không?*

*Ôi bản tình ca về lòng Mẹ
Là hồn thơ chuyên chờ hình bóng Người
Đã bao lần, ta đã được nghe
Ta nghèo ngao như từng bước chập chùng
Ta im hơi như lời ru của thưở nào
từng dòng sữa mẹ thấm ướt tim con
nhưng hôm nay, lời ca bỗng thấy nghẹn ngào
như lời thơ không có tâm hồn
như trăng sao trốn khỏi đêm dài
vì rằng là....Mẹ không có bên ta.....*

20.08.2007